

телеграмата му въ отдѣлъ VII. Емиграцията и централния комитетъ 1871—1877 г. че търговцитѣ да идатъ и продаватъ стоката. Дайте имъ средства. До срѣда оставамъ тукъ. Добре е. Напрѣдъ. Подадена отъ Бѣлградъ на 30. VIII 1875 год.

Въ VIII отдѣлъ сж кореспонденциитѣ на Асеновци 1872—1876 год., въ който отдѣлъ до Панайотъ Хитовъ сж отправени 4 писма. Всички носятъ сжщи духъ. Едното презъ пролетъта 1873 год. отговарятъ на 3-тѣ предложения за печати, за изработване новъ уставъ и прѣпоржка на единъ учителъ.

Въ отдѣлъ IX сж кореспонденциитѣ на Рафайлъ Атанасовъ 1871—1877 год. До Панайотъ Хитовъ сж изпратени 17 писма.

Съ едно писмо отъ 8. I. 1874 год. му разправя за четата на Стоянъ Софийски и Йордана сестреникъ на Раковски, която е действувала около Котелъ и при отеглюванието за Сърбия била избита около София.

Въ отдѣлъ X сж кореспонденциитѣ на Х. Т. Ковачевъ 1868—1876 год. Тази кореспонденция съ 30 номера е изключително до Панайотъ Хитовъ.

Отъ 11. X. 1868 год. му се пише, че четата на Хаджи Димитръ е била обградена, нѣкой си сливненецъ Гунчу съ 18 души обралъ пощата съ 30000 гроша. Филипъ Тотю вмѣсто да слѣзе надъ Хасково, намира неприятелската страна слаба, напада ги и взима 200 пушки съ нѣколко сандѣка барутъ. При Казанлъкъ сж дали сражение около 4 часа и тогава се дръпнали къмъ Доспатъ. Тамъ се съединили съ Добри Кара Петро и съ още 2 чети около Рила. Окопали се, та споредъ разкази на Неврокопчани и птичка не маже да прехвъркне.

Отъ 15. I. 1869 год. разправя, че Хаджи Димитръ по слухъ е живъ и съ повече отъ 1000 момчета и 4 топа расправя и за Василь Левски, че е отишелъ въ Цариградъ, а Филипъ Тотю заминалъ за Одеса.

Писмо отъ 14. III. 1867 отъ Турно Могурели е